

ГОЛОС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України

№ 38 (788) • Субота, 26 лютого 1994 року • Ціна договірна

САДОК ВИШНЕВИЙ НА ПОДОЛІ

Вітальй ЖЕЖЕРА

Нам! театри, слава Богу, підтримує держава, але вони все одно до болю нагадують живінішні колгоспи. Одержавили свободу ви-
рощувати на своїх сценах будь-яку флору і
будь-яких найласкавіших і найжорстоких
звірів, вони, за занепокоє, продовжують ві-
дати полювати і розводити миди. Печально,
але на театральних полях не зеленіє нічого
особливо нового й смілого.

Втім, є ще, так би мовити, позаколотісні
театральні хутори. І там така росте іноді
пось надзвичайна! Один з таких київських
хуторів — театр Валерія Вільченка, гордий
і практично бездомний колектив. Між ін-
шим, відомий у Європі. Протягом останніх
півроку трупа Вільченка не подавала ознак
життя. В кулуарах ходили найгірші чутки
— про деградацію й загинів талановитих
хлопців.

І рятують.. «Вишневий сад», поставлений
Вільченком посеред цієї зими, з'явився ніби
півдні й з нічого, зачарував несподівано
духовною зпеленістю й силою, якої ще
треба ніби добре прокувати в театрах і не
лише там. Цей спектакль — маленький
подвиг, успішна спроба протистояти зва-
гаданому відчаю.

(Заключення на 11-й стор.)

На зйомку Віктора Марущенка: сцена з
другого акту «Вишневого саду». Раменська
— даська актриса Крістен Колструп, Гасв
— актор Ярослав Чорномий.

Читайте в суботньому випуску

2-3
стор.

Під рубрикою «Тиждень» —

пасьянс політичних партій
України перед виборами та ана-
ліз економічних реалій.

4-5
стор.

«Репортер» повідомляє,

що ми зміцнюємо позиції в Ан-
тарктиді — «Пінгвіни одягнуть
шаровари».

6
стор.

У нас в гостях — київський
професор Володимир Коваленко,
знаний у світі як «Містер Ла-
зер».

8
стор.

Історія вітчизняної розвідки
починалася, виявляється, зов-
сім не з Штірліца...

9

стор.

У сьогоднішньому «Дзеркалі» —

наочна розпо-
відь про поці-
лунок як фак-
тор інтернаці-
ональної єдно-
сті.

13
стор.

«Дідькове число»

познайомить вас із чарівницею з
Вілої Церкви.

14
стор.

Спорт: за кордоном і вдома

...а також нагадуємо шановним читачам:
передплатити «Голос України» на другий
квартал нинішнього року ви можете до 12
березня.

Передплата ціна: на місяць — 10 тисяч
карбованців, на три місяці — 30 тисяч
карбованців.

Індекс українського видання — 60935, ро-
сійського видання — 60997.

«МИ ВИКОРИСТОВУЄМО ОСТАННІ ПОТЕНЦІЙНІ МОЖЛИВОСТІ»

26 лютого 1994 року. № 38 (788)

Богдан БЕРЕГЕТА

Срібна вербиця для меблів годиться

Ніна Франк добре пам'ятає день, коли начальник виробництва Микола Лазарчук привіз зібрані оригінальні крило, вишиті з лози. Всім ним зачудувалися. І дуже хотілося Миколі Сергієвичу, щоб хвіст із прапорицею міжгосподарського лісогоспу зробив таке ж, а то й краще. В той час на підприємстві тільки почали налагоджувати виробництво бочків меблів з лози. Прийнявши до виробів старий майстер, робили щось своє. І якимсь несподівано для себе Ніна Дмитрівна погодилася виконати роботу, запропоновану начальником виробництва...

Було літо, тепло на вулиці, в тим крилом я пішла на луг, біля річки... Піст від мурдувала. І така зробила, із срібною лозою возела і в не крило частину своєї душі. Працювала, ніби спінала лісню... Коли принесла крило в мех, то Микола Сергієвич сказав: «Будеш творчим майстром у цеху лозоплетіння». Так уже піст років працює із лозою, виготовляю з неї вистігальні та дачні набори, вірля-гойдальні.

Розповідає Ніна Дмитрівна, що всі виробі з лози виробляють вручну. Такого тут немає, що один працівник робить одну деталь, інший — другу. Повністю індивідуальна робота, де все залежить від художнього смаку, фантазії. За цією роботою Ніна Франк виробила і випродала у виробництво три вистігальні набори, два дачних. Особливо пошуками до виробів диванчиків і крісел, оброблених своєрідною лозою, плетеною з срібною лозою. За рік майстер виготовила 12—14 таких наборів. Жінка сама готує для роботи лозу: сортує її, вимочує, сушить, аймає кору... Власна, та роблять усі працівники Кошівського спеціалізованого лісогосподарського підприємства «Тур», які займаються лозоплетінням, виготовляють близько 60 виробів із лози. А крім того, це 10 найменшув виробів із життєвої сировини.

Василь ВАНУХ

Журнал для колекціонерів

Нумізмати, філателісти, філокарти, фаяристи, словом, багаточисленна родина буюківських збірників відзначають заповнювачу свій друкарський орган — «Колекціонер Буюків». Видатися він при неадекватній газеті «Вільна бе-

сіла» і спонсорствується приватною фірмою «Гані-мса». Численні надалі слово відомим у Чернівецькій області власникам колекцій, проілюструвала свої шпальти добіркою чудових українських і зарубіжних експонатів. У ви-

данні також подано розповідь про одного з найвизначніших майстрів австрійської поштової мініатюри, пристращеного пропагандиста української культури, колишнього андіяна з Буюківки Елгирда Штайгагена. Чернівецька область.

Фото Олександр КЛИМЕНКА

Ганна РОМАНЦОВА

ПІНГВИНИ ОДЯГНУТЬ ШАРОВАРИ

Учені бачать у ній новий Клондайк, де зібрані разом підземні скарби Південної Африки, Австралії і Південної Америки. Рісниця між ними тільки там не поширюється на північ. Але не поспішайте вибувати на тієї землі п'ять дачних соток і будувати вилас з видом на море... Небагато знайдеться сім'янина, що заважить провести там, в колійній північній, свою особисту відпустку.

Послухаємо заступника директора Центру антарктичних досліджень АН України Бориса ОСКРЕТА.

— Якщо казати про сутю практичний інтерес, Антарктида стала для України джерелом робіт і морепродукції. Країна, що має навіть незначний промисловий вилас у водах Південно-Поларного океану, зобов'язана одночасно вести наукові роботи, досліджувати стан його біогеосфери. Найбільш часом повинно вирішитися питання про вступ України до СКАР — міжнародної організації, що координує роботи в Антарктиці. Паралельно ведуться переговори про передачу нашій державі британської антарктичної станції «Фарадей».

— А яка доля 16-ти станцій колишнього Союзу?

На всіх північній російській прапор. Перевачу хова 6 одиниць і півстанцій на юрдіслюцію України російської стороною авжеж неможливо, пропонуючи використувати їх на основі оренди (1). Щоправда, МЗС Росії все-таки обмовився про можливість (піл час розслідування Союзу) передачі станцій «Дінамік», «Роса», або «Росувал». Справді, було б адекватно, що це.

— Східний сектор Антарктиди, відомий найбільш як льодовий умоканий.

— А що англійці? Немає оголошувати розпорядження з «Фарадей», передавши їм гуманітарну допомогу?

— По-перше, ні немає сенсу утримувати кілька коротких станцій, що знаходяться порід. Крім того, науковий потенціал України у світі відомий. Не випадково одним з обов'язкових умов передачі Великобританії поставили продовження розпочатих на «Фарадей» досліджень. Станція розривається так, як звали подійшли вирішувати, одночасно Іх проведення на одній із станцій в Антаркти. Ініціатива належала британській стороні, що садити про визнання можливості українських вчених використати всі потенціал станції.

Центр антарктичних досліджень АН України створено кілька років тому. Але, якщо говорити про внесок української науки і у освоєння та дослідження льодового континенту...

— Достеб вгадати, що 1911 року у складі експедиції Роберта Скотта, який досяг Північного полюсу мого 33 днів пішій шляху, був полтавець Ахтам Омельченко. Згадуючи 60-

рі років нашого сторіччя, назву ім'я північній англійця англійця Вільяма.

— До речі, не раз українські експедиції українських літаків Ан-74 рятували життя дослідникам Антарктиди. На Херсонській та Миколаївській верфі були збудовані практично всі російські криголами — відомий «Сомов», вся серія «Витус Беринг».

— І попри все це Україна досі не має суверенних судів, судів льодового льоду?

— Зараз на Херсонській верфі стоїть збудоване на замовлення Союзу судно «Іван Панаєв» для Північного морського флоту. Корпорация «Суднобуд» в Миколаєві пропонує переобладнати його під українське антарктичне науки додослідницьке судно. Для того знадобляться невеликі кошти...

— Сподіваюсь на державний, давню діриву гуманізму, що доведеться?

Неподалік ми входили у Комісію Верховної Ради з народної освіти та науки з пропозицією про станцію «Фарадей», і знайшли підтримку. Уряд і ВР України виділяють кошти на відрахування двох вилас до Лондона і в Антарктику для визначення обладнання і можливості станції. Перші кошти до Лондона і назад входили виконати безоплатно Міжнародні апіляції України. Особливо чому відзначити керівників фірми «Хіла-центр», які запропонували сплатити повністю наш внесок України до СКАР.

— І коли очікувати результатів?

— 28 лютого ми відіслали у складі британської експедиції на «Фарадей». Перебування в Антарктиді триватиме близько двох тижнів.

— Від імені читачів «Голосу України» бажаємо вам щасливої подорожі.

Мал. Володимира КИСЕЛЬОВА

Реклама

Григорій ГРИНЬ

МІНДОБРИВА З ГАЗУ

Київський філіал фірми «БЕРЕГ» пропонує вам со склада в Києве БУМАГУ і КАРТОН

виробництва Росії і Фінляндії, в т.ч. бумажу печатних сортів: мелованому, офсетному, писучому, для копіювальних апаратів; писучу формату А-4; картов для визиток і откриток, рекламних проспектів, в буклетах, високохудожественних наданій; картов коробочний, переплетальний і другіе види бумажно-картону.

Мінімальна партія — не обмежена.

Форма оплати — любая.

Тел. факс в Києве 225-70-17. Тел. 224-80-96.

Адрес: 252034, г. Киев, ул. Золотоверхотская, 11, к.34.

У Полтавському газопромисловому управлінні налагоджено виробництво екологічно чистих мінеральних добрив — із природного газу. Хоча спершу був винятік місячних науковців такої оцінки природного газу від вуглеводородів. Такий процес здійснюється за допомогою амлічних речовин. А ось саме продукт очищення і амліччя вуглеводородів газ і є синовиком, а який виготовляють мінодобрива. Одну тону вже вироблено в господарстві Зіньківського району і одержав чимало прибутку агроном. Коли 6 тільки ці добрива втісняли продукцію хімічних компаній. Полтава.

Георгій ВОРОТНЮК КВАРТИРУ ЗА... КРИЛЬЦЯ

Достеб незвичайна рішниця прийшла Одеська міська рада у власність членів Українського етнографічного товариства В. Ніколасу однокімнатну квартиру в обмін за зібрані ним колекцію метеликів, що переїде в комунальну власність міста. Навіщо нова лоза, півтисят? Чи не розтривувати це жалюче фонд? Звичайно, ні, авжеж! Іспітання етнографічного, і «батьки» міста. Бу колекція ти унікальна, — дос 3—10 тисяч доларів США. Однокімнатна квартира коштує дорожче. Коли тій обмін відбувається, то колекція метеликів буде передана Одеському зоопарку, де створиться музей регіональної фауни. Одеса.

Наталя ФІЛІПЧУК

Кілька слів про «Кроком руш»

Колись в армії ставали мужчинами, тепер — жінчинами, що оволоділи уміньською мовою. Українізація армії — розпочалася. Шоправда в записі «Про збройні сили України» її називають «українською, офіційною і сервісною: європейськими державами моєю в Збройні Сили України. Вестим промовою жемтєвляюче жовітє, відкриває нове бачення бородоху анекдоту про лиси: «Сержаunte, знаєте, бачились пологоний з ахл нею не вододе».

«Раби — це пація, яка не має слова, тому й не зможе захистити себе». Нарешті ми можемо похвалитися, що сказав це не про нас (Рейка: шоправда, за певної ситуації слово не змінить атраче-но ядерної зброї), а проваджені за-висті «Здрава железа» — «Слвни» (з перекладом) вже нікого не шокує. Міністерство ж оборони заговорило про успіх. Українізація не спричинила жодних про-

ак по-російськи буде «Кроком руш»? «Шлазом марш»... Песимісти пророчували, що разом з українізацією розпочнеться і розвал армії: «Хіба може рядовий зрозуміти «До зброї», коли він заміс до «В ружжє». Серед захоплених знявшама кілька відважних, які заусеками: «Не слід відмовитися до надто бубацького переказу статутів і команд». А бей-дуть... не відрізували нім.

блем (хвіа фінансових, бо коштуватиме декілька мільярдів кунпо-карбованців). Можливо тому, що айськомі визначили кращими політиками, ніж деякі політики — стратегами. Вони відразу відмовилися від примусу.

Справу ми розпочали з роз'яснен, пропозицій, порад — розпочався Оліга Лісна, головний спеціаліст з української мови Головного управління вишкової та соціально-психологічної роботи Міністерства оборони, автор книги єдиного навчального посібника для айськомі-анх «Вивчаємо українську самостійно» та російсько-українського айськомі-анх «Словник». Ажже апровадженіа української мови не приникує підтримку людей інших національностей. Ніхто ас за-

бороні йм дотримуватися своїх національних традицій, сплікувати різного мовно. Українськомі монок, послугуватимуться під час служби, навчання, для відновства.

І, асупереч прогнозам, до кінця 1992 року укомплектували 2536 груп для вивчення української мови, а які заласалося понад 50 тисач айськомі-анх (до-бровольців). Віджасно навіть завітні викладачі: запросили з аузіа, інші, спеціальних авчальних закладів, студентів айнуспіаки підінстаутів і навіть офіцерів, які досконали оволодіють українською мовою. В «Народній армії», «Страже неба» надрукували окремі курси з української мови, майжувашину айськомі-тер-

мінологію. Зайняли товариство української мови «Прісвіта», міністерство освіти, науковці Києва, Дніпропетровська, Одеси... Пляки до спокосили інші клієнти не підбурюють. А знайти українську мову сьогодні, вибачте, дорого. Хоча сьогодні дорожє ас. А те, що не дорого, нікому не потрібне.

Тож, лише офіцери, радоеі сержанти, а також комерсанти, нумо! Або ж: «Кроком руш!».

Малюнок Сєргія ПРИГОВА.

Юліана ШЕВЧУК

Гуманітарна допомога для гуманітаріїв

Рафал Рогозницький — консультант з питань електронної комунікації — співпрацює з американською організацією IREX — Радю міжнародних наукових досліджень та освіти. Заснована 1968 року, Рада керує мережами міжнародних співробітництва між дитинчо-гуманітарними риних країн, надає стипендії для проведення наукових досліджень у США науковцям Центральної і Східної Європи. 1991 року відкриває представництво IREX у Києві.

— Я представляю експериментальну програму, яку розпочав IREX кілька місяців тому. Вона спрямована на розвиток електронної комунікації. Розрахована на гуманітаріїв, програма має на меті створити загальнодоступні центри електронної комунікації в АН України, університетах та інститутах, бібліотеках, засобах масової інформації, громадських некомерційних і неопіслятисх організаціях. Фінансує ініціативу американська фундація «Фріла».

Засоби електронної комунікації широко впроваджуються на Заході протягом останнього десятиріччя. Існує кілька ступенів зв'язку, перший з яких — електронна пошта. Це можливість передавати і обмінюватися інформацією через комп'ютери, що значно дешевше, ніж, скажімо, факсовий зв'язок. Незалежно від того, скільки шлово працюють з електронною поштою, коштує це 22,4 долара за місяць.

І арешті — можливість прямого зв'язку, безпосереднього підключення до комп'ютера в будь-якій країні. Так як отримуєте можливість поспрацювати з необхідним документом у будь-якій бібліотеці світу, ас вайжжачою з Києва. Для створення пункту електронного зв'язку потрібні лише айльня телефонна лінія, комп'ютер (завіть найпростіший типу IBM), модем і комп'ютерна програма. Тож гуманітарна допомога, що прибула до Києва, що кілька десятків моделей. Без яких не можлив підключитися до комунікаційних систем. Консультант Рафал Рогозницький говорить, що він готовий роздавати, асупереч зацікавленим організаціям, асупереч і налагодити зв'язок, забезпечити комп'ютерними програмами, навчати персонал працювати з ними.

Уже планується створити загальнодоступні пункти в Інституті журналістики при Київському державному університеті, який би обслуговував також студентів і викладачів Інституту міжнародних відносин в консультативному центрі з питань освіти США. Передавачем підписку угоду про створення загальнодоступного незалежного інформаційного центру засобах електронної пошти з організацією «Інтернет» в приміщенні «Українського дому».

У Києві два сервісних комп'ютерних центрів, що обслуговують абонентів Києва і області. Столиця має потенційно можливі побудувати ефективну систему елек-

тронного зв'язку, підключитися до міжнародної лінії «P-Інтернет» між Києвом, Львовом, Варшавою та всіма західними країнами. Підставою угоди між Україною та ООН про встановлення в Україні сулутавської станції зв'язку, акою могла б послугуватися всі державні організації.

— Всі, з ким я розмовляв, були не лише згодні підключитися до електронних засобів зв'язку, а й з ентузіазмом ставилися до справи. Але ми хочемо, щоб наш центр був загальнодоступним, а деяким організаціям це не до вподоби.

Завданням є розуміти, що для багатьох організацій навіть 4 долари а місяць проблема. Але, думаю, розв'язати питання можна. Існує багато потенційних партнерів, які могли б сплатити. Багато зарубіжних фондів також готові допомагати Україні.

З технічного боку, вважає Рафал Рогозницький, налагодити роботу нових технологій зв'язку в Україні можна дуже швидко, за два-три місяці. Проблема полягає у тому, щоб переконати керівників деяких установ і організацій у перевазі електронних комунікацій. Гуманітаріїв, на відміну від технаря, поки що не до кінця усвідомлюють свою потребу в сучасних засобах зв'язку.

— Я прагнув сиди не для того, щоб змалювати природний процес розвитку нашої країни чи закріпити статус елітарної організації IREX чи іншої. Сучасну еволюцію засобів зв'язку можна порівняти з прогресом, який принісло свого часу винайдення кінногодомунації.

Через засоби комп'ютерної комунікації нам відкриваються досягнення всього світу. Я готовий допомогти і працювати з кожним, але далі ас залежитиме від нас.

Юрій ДОЦЕНКО

Риб'ячі рукавички

Ніколи м'як рухавчик, теплі швартишки, гамузи для шпательних і не багато чого корисного можна, наприклад, виробити зі шкіри... товстошкіба чи сом. Це довели співробітники технічної лабораторії Донецького комерційного інституту, яку очолює доцент Іванна Васюкова. Наукові зусилля донецька підтвердили Одеське орендне підприємство КОСТ (коліпний шкіряний завод №1), де випущено перші промислові зразки виробів із риб'ячої шкіри. Та те, на жаль, поки тільки зразки. Щоб наладити промисловий випуск продукції, посприяти треба Батті ас в Одесі, а не сьогодні — чималі кошти. Шоправда, зовсім поруч — «Донбаскобінат», доведена найближчий постачальник стайової рибі не лише на Донецькій, а й в Україні. Але потрібніа поки що не вистає.

А тим часом у наших сусідів із Білгородської області на бєн стайових господарств рабїно-шкірну справу вже поставлено на широку промислову основу — тут навіть шкють куртки і кашкеті... Донецьк.

Анатолій КОБЕЛЬНИК

Наливай — подешевшало

Ми вже дожилися до того, що менше стали виступати Наливайки. Луганська загон-рей горлірко різних видів, і торгівля шила назустріч любителям сплітуватися за чарчю-ною — підшерп пляшка горілки коштує 45 копійок карбованця, це на 10—12 тисяч дешевше, ніж раніше.

Але пийте обережно. Нагадуємо: в 1991 році від айльогого отруєння померло 365 жителів області, у 1992 — 382, у 1993 — 632. Луганськ

Реклама

УКРАЇНСЬКИЙ КРЕДИТНИЙ БАНК
CREDIT UKRAINIANK BANK

Тел.: 044-244-04-72, 244-04-77,
044-441-04-91, 041-08-50
Факс: 044-244-30-27
Телекс: 031323 KWT SU

ДЕПОЗИТИ ЮРИДИЧНИМ ОСОБАМ:
— до терміну від 14 днів і більше з виплатою від 320% річних щорічно;
— до терміну від 3 місяців і більше з виплатою від 400% річних щорічно;
— міжбанківний внесок - 100 тис. грн.

ВЕКОНОТОВИЕ ВИКОНАННЯ РАХУНКІВ ЮРИДИЧНИМ ОСОБАМ
— ДО ВИДІВ МІЖНАРОДНИХ РОЗРАХУНКІВ
— ГРОШОВО-КРЕДИТНЕ І РОЗРАХУНКОВО-ПЛАТІЖНЕ ОБСЛУГОВУВАННЯ
— ПОСЛУГИ ПО КУПІВЛІ/ПРОДАЖУ ВАЛЮТ КРАЇН СНД НА УКРАЇНСЬКІЙ
МІЖБАНКІВСЬКІЙ ВАЛЮТНІЙ ВІРЖІ

ЛЮДИНОЮ, на все своє життя до крала віддавав службою Україні, яка, гаючи, створила могутню імперію на Європі, був Пилип Орлик. Проложивши шлях славетного гетьмана Івана Мазепи, він зрозумів, що лише могутня і швидко незалежна Україна може бути гарантією стабільності в південно-східній та судній зонах російської експансії.

Його сили дипломата і політичного діяча вдалося зібрати міцний блок східних і південно-східних європейських держав, від Чорного до Балтійського моря, за підтримки Франції, король якої Людовик XV чудово розумів, до чого призведе поступальна експансія царської Росії, котра, починаючи з Петра Першого, гарячково, але пламонірно розширювала власні володіння, висуваючи далекосхідні плани.

У прозорливості Пилипа Орлика — основи його політики заложені. В разі українських героїв це постать, яка для багатьох поколінь визначила принципів ліній незалежності України як свободи від імперської політики «старшого брата».

«Гетьману доводилося вести дуже тяжке життя, йти на компроміси, та треба визнати, що його душа була і залишилася широкою і чесною, здатною на обмеження та самопожертву».

Златогорі його життя не мали на нього великого впливу, збагачення не було мотом його політичних акцій. Шоправда, важке матеріальне становище, в якому він опинявся в еміграції, мучило його, заставляло чинити певні поступки, примушувало його шукати способи розв'язання, звертатися до меморіалів (бідоказів). — Ах! і проханням до різних європейських урядів, але при цьому він на перший план ставив не самого себе, не свою чистоту, а власне оточення, яке треба

троляти. Розум був у нього логічний, всеняй і винахідливий, і всі його можливості як політика та розвідника базувалися лише на силі і приналежності його особистості, на ангелі та комбінації його розуму.

Поукраїнській перетія, але гучний, гетьман Орлик не був необхідним, чи ні? Він мав чистоту, незалежності, монолітності натури, самонавчання і владності, якими відрізнялися Хмельницький, Мазепа. Він був більш інтенсивний, більш людяний, чи що...

ГЕТЬМАН дуже любив свою родину і був щасливий сім'єю. Його син, Григорій Орлик, став першим українським розвідником міжнародного альянсу і був тим механізмом, що приводив у дію всі ідеї гетьмана Орлика. Коли в лютого 1735 року помер ставленець Росії польський король Август Саксонський, Григорій Орлик сприяв тому, щоб нового короля Стівіслава Лещинського призначили в Польщу лише за кілька днів, а не престол зійшов за він, той король, який очолює систему гетьмана Пилипа Орлика в дію в Стокгольмі, у Варшаві та в Стамбулі на тронах північ, то реально між здійснені задуману ним комбінацію — реальну конюнктуру

від боротьби. «Іссян он, Орлик, оное своє намереніе исполнитъ действительно, то будетъ явный знакъ слабости верноподданности...» — написала імператриця фельдмаршалу Мініху. Орлик не зрозумів на пропозицію. Він став явним авторитетом у Порті з російських, польських та шведських справ: його розвідники із заповняних козаків, що залишилися від войнів, ревандентів, кинили якісь верував його син Григорій, відставили необхідні документи, передавали необхідні відомості, працювали на естафеті. Сам Григорій Орлик увів глибоку розвідку на Ліву та Правобережжя України: блискуче володіння талентом перекладів і мовами, він, передісторично у татарського мущин, ходив Уманським солоним і містами, зустрічався зі старшою і простими козаками. Царські розвідники знали, що глава розвідки Орлика — на Україні і намагалися його схопити, але він був невловимий. У напружений момент його ховав командир царської дивізії, шотландець, на російській службі, Джеймс Кейт, котрий 1740 року вів внаслідок посольства Мавлоросії, бувши водночас таємним інформатором Пилипа Орлика.

Володимир КРАВЦЕВИЧ,
військовий історик

ПОЛІТИКА, І... РОЗВІДКА

ДЕЯКІ СТОРІНКИ З ЖИТТЯ БАТЬКА ТА СІНА ОРЛИКІВ

Нещодавно минуло 250 років, як німців із життя видатний політичний та військовий діяч України — гетьман Вілхельм Захарович (Україні Пилип Стефанович Орлик, відомий як автор першої української Конституції).

По-різному вважали його день його смерті українські дослідники: одні вважають, що це стався наприкінці травня, інші — в червні 1735 року. Відомо, що він помер в Берліні під доглядом, що гетьман Орлик помер на початку липня, приблизно 7 (14) липня 1742 року.

викликає Російської імперії зі світової політики. Франція також була на боці російської нації, і лише козак-запорожці, котрі жили в Криму, півдні...

Резиденти російського посольства Неполюєва, розпрошувавши чиновників, поновили запорожців 1734 року з Криму в Україну, і все пішло правом: царські війська вступили в Польщу і заглибили Лещинського в Данію; і хоча французів я послався туди свої кораблі та морську піхоту, Лещинський зв'язався. Хан і гетьман стояли з військами і чекали зв'язки Порт — рушити на допомогу Лещинському, але Порту чимало чинили, щоб Франція щодо матеріального забезпечення цієї допомоги, і операції Орлика не вдалася.

Гетьман розумів, що всім військом запорожців піхоти, поодинокі і групами, рушили на Січ, на Україну, частини кавалерії також пішла до запорожців на Україну, а інша частина разом з наказним полковником Савою Чали вступила до польського коронованого війська.

Після настання і останній удар 26 січня 1735 року Стівіслава Лещинський остаточно зрізав престолу. Річ Посполита аналога з коаліції, підготовленої Орликом. Центр коаліції оголошено: образно кажучи, ударом через центр росіян розірвали всі Стамбул—Варшаву—Стокгольм і фінансовими ударами добилися турні в півдні, а шведи в півночі, у Прибалтиці.

Все переключалося в інформаційній системі гетьмана Орлика, навіть господар Лупула, який Орлик вважав за зовнішню в Стамбулі, його збрался і став царським інформатором. Не відома нам шляху в руки Орлика потрапив текст уряду, яку Росія мала підписати з Персією, щоб усією могутністю південної групи військ оприлюднити на Порту, і гетьман писав листа, в якому, вказуючи на поразку Мініха біля Очакова, а де Ласці в Криму, радить Великому алірею, як використати цю ситуацію. Але лист цей до візирів не дійшов: Лупула, модавський господар і турецький підданний, передав його російському резиденту в Багдаді.

Орлик же порадив Бенатому мізерні Вегет-наші використувати у боротьбі проти Алірї міжусобиці внутрішні негаразди в Цесарії, розпрошував в цьому на молодого Ракшів, алірею утворених націоналістичних сил. — у Криму, радить Великому алірею, як використати цю ситуацію. Але лист цей до візирів не дійшов: Лупула, модавський господар і турецький підданний, передав його російському резиденту в Багдаді.

Орлик же порадив Бенатому мізерні Вегет-наші використувати у боротьбі проти Алірї міжусобиці внутрішні негаразди в Цесарії, розпрошував в цьому на молодого Ракшів, алірею утворених націоналістичних сил.

було підтримати, — українські справи, що стали справжньою справою його життя», — так характеризує особистість Пилипа Орлика Богдан Крушинський у своєму дослідженні «Гетьман Пилип Орлик (1672—1742) рр.». Огляд його політичної діяльності (Варшава, 1998 р., праця українського науковця історика, том XIV).

Досвідченому людині навіть у європейському масштабі: ая знав латиня, яка на той час була мовою дипломатичного спілкування, ніс і розмовляв польською, французькою, знав німецьку, чеську та шведську мови, писав і розмовляв російською, міг порозуміти англійською, не кажучи вже про те, що він чудово знав українську мову. Півданим його освіченостю, ані і всієї української старшини (порівняти на відміну від багатьох інших), в тому числі й російського дворянства, була на високому рівні культури, в освіту вайдицький український шляхти давав свої діти навіть після, був закладений в Києво-Могилянській академії. Його епістолярна спадщина, мовою його меморіалів — все говорить про те, що гетьман кваліфікації у кращих українських професорів, але більше аї досіг самосвітності.

Презентаційність у нього була каздива: жоден із унікальних гетьманів не залишив стільки публіцистики і літературної спадщини, як Орлик. Він був дуже педагогічний, маво вкратичний, людина логічного мислення, був принципним у головному. Про це говорив його «Діарій» (шоденник), який, на жаль, й досі ще не опублікований в Україні.

«Діарій», дякую узагальненню про дні гетьмана (від цього і його назва), показує, що він, крім усього, був і природним керівником розвідки, мав власну кон-

ісую навіть версії, що Григорій Орлик і Джеймс Кейт були мисливцями, і не відіграли свою роль у діяльності Кейта на користь Орлика.

На півночі Європи концепції Орлика також не мала успіху через нерозпорядливість шведських чиновників, але все ж Орликом було створено напруження свого дипломатичного таланту і завдяки французькому золоту вдалося переорієнтувати армію Швейції, примусити спалити українські полуги як протиріччю шведської мови, висуваючи назву «Вибір був шведським» — 13 січня 1741 року Швеція оголосила війну Росії. Орлик на полі битви шведська армія не підтримав і мінувалися в: багатьох боях її було розгромлено... 16 червня 1743 року в місті Або, вже після смерті гетьмана, підписали мир, згідно з яким Швеція втратила настулку Фінляндії.

Російський фельдмаршал Мініх у своєму доносесі урядові зазначив, що одним із пунктів мирної угоди з Портою має бути пункт про вилучення Орлика. Турки вважали, що затримували пенсію (у 22 місяці гетьман його не отримував), напущували перебіжати до султана стівки Адрианополя. Він відмовився. Посол Франції, граф Кастельно, і шведський посол доплатили йому. Старому гетьманові, а Орликом бою аж під сімдесят, вдалося з їхньою допомогою перебіжати в Ясси, але дні його наближались до кінця. Покинута уся, кому він допомагав, без зв'язки із сім'єю, гетьман помер. Його було поховано у передмісті Яси, а його артія захопилася модавський господар.

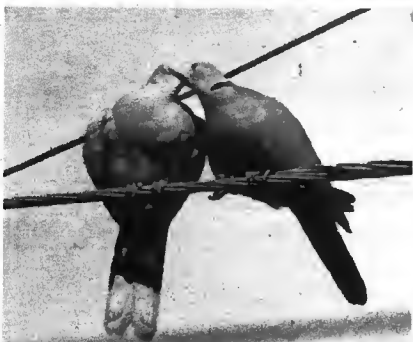
ДІЯЛЬНІСТЬ Григорія Орлика, сина гетьмана, дуже непомірно російський уряд, який через дипломатичні канали офіційно зазнав протест Олорі, міністри закордонних справ Франції, а той офіційно відповів царським дипломатом, що у спусках французьких військ також полковника не має. Орлика ж направив на кордон Баварії Німеччини, ні бити Григорія Орлика царські терористи не могли, і він продовжував служити в регулярних французьких військах під іменем свого роду — графа Франції де Лазіскі (де Лазіскі).

У битві при Бергені (дні мали від Франкфурту-на-Майні) Григорій Орлик був смертельно поранено, 14 квітня 1783 року він помер.

На цюку рід Орликів де Лазіскі скінчився, але пам'ять про славних борців за справжню незалежність України все ще живе і зростає розповідями нащадків. Багато і сини були дуже сміливі і любили наші судити їх. Вони були сміливі не тільки зовнішньо, і складала людина до України, відданість українській козацькій війні. Після смерті батька Григорій Орлик пропонував Людовіку XV проект організації на Рибі Запорозькій Січі, але турки не заохотили пропустити запропоновані безкоштовно і Дарданелли.

На змалку Пилип (праворуч) і Григорій Орлик. Р.С. Запорозькою портрета не публікувалися в українських виданнях за радянської влади.

ОБСЕЛЬОВАЛЬ...

Цілються всі: вожді, президенти, птахи, коні й просто люди.
От вам історія на цю тему.
У мене був афганський приятель Ібрагім, афганський белудж. Опинився він у Сомалі диким чинком — після в бегамі ошпід і внароком перейшли кордон. Навад їх не випустили. Мабуть, з тих пір для Ібрагіма

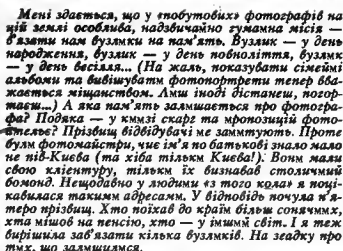
будь-яка зустріч із друзями чи просто з добрими людьми набувала особливо урочистого смислу. То була ціла церемонія. А російське слово «поцелова» він вимовляв просто-таки епічно: ОБСЕЛЬОВАЛИ. Не знаю там по-бразильськи чмокну, а — піби з голосом до п'яти Ібрагіма знала вся Сомалі тавкова армія, щовечора він докладав розповіді мені, де й кого зустріч. І додана знаменитість «обсельоваль».

... Тепер він знову на кордоні...
Забравши десь отару овець, я мимовільно пукаю охима мого незабутнього Ібрагіма. Може, це він знову внароком перетнув рубіж отам між Куп'яньськом і Валуїками, і зараз авчично крикне «Лаладжані!» — тобто «Привіт!», і — ОБСЕЛЬОВАЛИ...

Христосфор ГР'УША.
Фото
Сергія КОВАЛЬЧУКА,
— Михайла САЧКА,
Васіля БАВУХА,
Валерія ПЛОТІННА,
Миколи КОЗЛОВСЬКОГО
та з журналу
«Наша Імперія».

Про Юрка, що видав книгу

З Марією Григорівною Ейленкірґ ми домовилися зустрітись біля кінотеатру «Київ». В надії на неквапавшу бєсїду спустилися сходами колись тихого, відомого смачними десертами кафе. Господи, здається, у Києві вже не залишилося куточка, де можна спокійно поговорити! Словом, надто вже недоречно здавалася ця жінка у наскрізь просраєному

і гамірому підвалу. Пили каву з солою зовсім страшно дивувалася: «Заставна ціна? За чакну? Що ви говорите!» За її молодих років про таку цінку «світлого майбутнього» ніхто і гадки не мав. Люди ще вірили одне одному. А, може, і не в тому рік. Просто — інші каси, інші люди, інші обичаї...

Скільки їх, у профілі і анфас, промайнуло за 50 років перед об'єктивом її фотоапарата? Тисячі, може сотні тисяч... Галерея портретів... Письменники, артисти, генерали, космонавти, сильні світу цього. За такої клієнтури можна було б стати вихаростом: знадобився б тільки фотографом. Якщо не характер: знадобився вже прями́й та незалежний! 40 років увесь у день (маючи один вихідний на тиждень) вона їхала до маленького ательє в 4-й парі Шевченка знімати «робити кінти» і президентів, і міністрів, і бєляу, і «сраніти» Бавжара ж бо: «побити робити збєдучи»... «Скільки їх, у профілі і анфас, промайнуло за 50 років перед об'єктивом її фотоапарата? Тисячі, може сотні тисяч...»

... Як все починалося? Як у багатьох. У сім'ї було троє дітей і одна мама. Тому школярю сима вилштоувалася по понеділках «вихідні» – допомагала мамі пришивати гудзики та збирала шиттям. Підросла, стала комсомолкою. За вктивністі навізів прівіанськю отримала «Дозволеві». І ще одна «подарунок»: 21 року від народження за п'ять фатальних хвилин зробилася вдовдою свого (колись модного) колюбю. Коротше, вдовіг чимало зажила.

[illegible]

Без квітів з роботи ніколи, навіть у лютий мороз, не повертася. З багатьма зі своїх клієнтів тоwarzysила, відвідувала у дні народження й свята. Ніколи не відмовляла нікому з кохтових абстракцій, та й не сумувала за тим. Бо ж ніхто не вмів краще, ніж співати, танцювати, діти веселитись. А ще — любила людей, дарувати за банальність. Була переконана: той, хто не любить людей, не повинен працювати у фотостудії — це єдине, чого не вибаче. У кожному знаходила щось гарне, навіть там, де їх заходження.

Влада, на чолі з керівником поліції, кав'яр'єм Григорієм Івановим, який у своїх поборбах злочинців у видивлях творів української класики, мисленників і їхніх авторами, Іванів, Іванів Дрвч, Олексій Дмитрович, Борис Олійник, Дмитро Павличко, Платон Воронько... «Асу фотомістості» аса авіації... присвята її від Покришкі-на, «За те, що я такія красянія»... від Басенек, Е. авторав Юрія Гуляка: «Від джарового змішого мужина, котрий буди-хди жив на вулиці, цушківській». Згодом, на програмі вечорів його пам'яті в Колоніуму від Будинку спілок, з'являється посвід від іншого співака, учасника концерту Павла Чороба.

— Душі, — відповіла Марія Григорівна.

Гаянна РОМАНЦОВА

ЗНІМОК ДУШІ РОЗМІРОМ 9 x 14

Ось твк. Просто і в самісіньке яблучко.

— Скажіть, от є люди фотогенічні і не фотогенічні...
— Для мене такого поняття не існує. В кожному є щось гарне, справді гарне. І ще існує майстерність, природний смак. Мене запитують, приміром: «Куда вы дели его нос?» Все робить світло. Треба лише вміти ним користуватися.

— Мій метод простий: я розмовляю з клієнтом, і він не встигає «ззам'яяти», не помічає моменту фотоз-

Цікаво, що на портретах роботи Ейленкріг немає негарних облич чи тьмянних очей. Є світло. Кажуть — від комсомольсько-патріотичного запалу. Відмовляють

тому, що світло йде зсередини, можливо — від душі. До речі, той старенький павільйонний фотоапарат, з яким працювала Ейленкріг, ще й досі стоїть у фотостудії № 4. «Я любила його. На ньому гарно «аністів» виходять — портрети 9 x 14». А от власного майстрині ніколи не було. «Є у сина, але він серйозно

Все таке було інакше. Не було ніяких згадок ні про яке авторське право. Знімання Марії Григорівни тривалося кілька днів, і в цей час їй приходилося працювати над зніманнями газет, театральні програми, афіші, довідники, енциклопедичні словники, антології і т.п., щоб не відставати від темпів. Така вже доля фотомайстерів, що працювали за часів радянської влади. Втім, вона ставала не раз героїнею маршів і навіть постійних триптихів своїх клієнтів. Це досі знаходиться в розпорядку роботи. Але «публіка не та» — знімається Марія Григорівна. Не цікаво працювати... Звісно, не та: віковий демократично-прагматичний — не до окупаційної аудиторії...

На знімку 50-х років (на першому плані праворуч) – Марія Ейленкріг.

Кіно без паранджі

Днями трое українських кінематографістів розишлись з'їздити зі своїм кіно у країну, яка саме переживає кінематографічний бум. Та же ж і до Схід, який, як відомо, — справа тонка. І що б ви думали? На всіх показах українських стрічок був аншлаг! Хоча для Ірану (а саме там відбувався фестивал) це не показник — кінобум десятиліття. Цікава деталь: всі фільми йшли без перекладу. Так що дозволяло собі відсутувати: українські кіно цікаві і зрозумілі не тільки у відних Жаківічач.

Для київських режисерів Андрія Дончика, Мурата Мамедова та директора музею Довженка (що в київській) Тетяни Дерев'яної XII міжнародний фестиваль «Однострунний» був першоприоритетом. Як і для українських кіномитців взагалі. Представили фільми «Кисневий голод» (Андрія Дончика), «Розпад» (Михайла Белікова), «Хто хоче війни» (Мурата Мамедова), «Лебеді озера — зона» (Юрія Іллєнка) пройшли у повних залах.

Багато відгуків отримав фільм «Театр Сергія Параджанова» і виставка мистецтв об'єктів його творчості.

Великий інтерес викликав ретроспектива фільмів Довженка, яка тривала 16 годин (!) — всі десять днів форуму.

Приємно вразила обізнаність праців з українського кінематографічного класикою. Під час виступу у Тернопільському кіноінституті Андрій Донич та Тетяна Дерев'яко зустріли кіноманів, який кожного разу не був в Україні, але має цікаві розвідки по кожному з фільмів Довженка і стверджує, що Олександр Петровичем було знято не 3 документальні фільми, а більше — просто не все збереглося.

Привіз на фотозйомку не роздавали, маючи за дівиз «людей подивитись» — себе показати». Цікаво, що на «Фаджірі» за підсумками дня виходила (шоденно!) газета. (На бойовий листок вона зовсім не скидалась). Принадляю додам, що в Ірані випускається щорічний чя то буклет, чя каталог, де представлені всі вітчизняні фільми, вміщено інформація про їхніх авторів, акторів, режисерів.

Коли скажу, що має він чудову поліграфію й дизайн, то не для того, щоб читач позаздрив. Для того, щоб замислився.

Григорій ГРИНЬ

МИЛОСЕРДЯ 3 ПРИМАНКОЮ

Що вє дев'ять — все злиднєнням стає жити.
Вживають, хто як зможе, як зуміє.
Старенький дідусь, сидючи на ослінчику під будинком,
годує хрихтани голубів. Уже кілька разів по дорозі до корнупку спостерігав за ними.
Голубівча колонія на вашій вулиці чималі,
і голодні птахи без будь-якої божої ви-
хоплюють їжу браку з рук. Мимоволі подума-
ється: можливо, чоловік останнім шматком ділитися
— і на душі потєтіло. Похвалився знайомих про побачене — дивно і незвичайне,
а приємно. Шкільний товариш оцінив розповідь
чужеземця:

— А, бачив і я того діда в ділі — віртуоз.
Нуздає делікатеси без рушниць і гачка.

— На приманку. Накладає усякої їсти, голуби підлетять, а він їх сачком рибальським і накриває. Улов одразу тисяч на двісті — і сунчик з голуб'ятини за вуха не відірвеш.

[illegible]

— До Німеччини хочу проскочити. У дружини там рідня об'явилась. А ціни на квитки такі, що півказиштва треба продати. Так що, вибачай, багато не скину. Сторгувались, жартуючи над життям-буттям.

Знає, що подвійно, а хто і вирізняєш хариток з натури, буди-то з читачів зможе мавляти хто доживу. І по-своєму їх оцінить: хто — осудить, а хто — зрозуміє. Як на мене, то вини прості людини у сьогоднішніх злиднях найменше. Хай не прозвучить досить загально, але саме держава виперла нас усіх на «пашель». Одного обібрала і заощадженнями, іншого — з пенсії, третнього позбавила роботи, четвертого загалом пустила з торбою по світу — без житла, освіти.

[illegible]

Шлях нагорю ніколи не був легким. Але по-
ньому легше йти тоді, коли напевне знаєш,
що перед тобою саме та стежина і он за її
поворотом можна добачати світло хоч якоїсь
надії. Так влаштована людська психологія і з
чим треба рахуватися. Бо те, чим закінчу-
ються десятиліття будівництва світлого май-
бутнього, ми вже проходили. Інші питання,
якими ми усі (і чия усі) вийдемо — виїзимо
з провалля — хто скаже? Дуже хотілося б,
щоб сильнішими і мудрішими. А ще, аби не жор-
стокими: Як би цього хотілося.

Полтавська область.

Сергій ВЛАД

Стояв Гаманюк з німцями над урвищем...

1. Проект

Навесні минулого року представники німецького фармакологічного концерну «Boehringer Ingelheim», подорожуючи Україною в пошуках кращих партнерів, були вражені тим, що в Україні немає ніяких фатальних кінез. Сотні смертей, викликаних серцево-судинними захворюваннями, ураженнями шлунково-кишкового тракту, легенів, синдрому ракового, не були пов'язані з недостатнім рівнем фізіїв, пов'язаних з передчасним народженням дітей... Зарубіжні експерти дійшли висновку, що українська фармацевта не здатна забезпечити населення України належними засобами лікування, бо для цього потрібні потужна індустрія, передові технології, нові засоби виробництва. А відтак українська фармацевтика не може бути державною владою в Україні заробити важко. Якщо відшукати в цій країні, міркували експерти «Boehringer» ініціаторів успішного виробництва медичних препаратів — це 3 мільйони упаковок на рік — які, з огляду на досягнення кращих виробників, дають можливість безнадійно хворим. Треба — знаємо медичне обладнання з Вілла (нова са-ме по вілнське відділення концерну «Boehringer» в Україні, який лікує не тільки людей, які з фармакологією не справили, але й (добре) старіші нові організації праці. Адже нова, зрештою, промислова, виробництво, лікування, дрібніша, виробництво не лише чисто субстанції і вагу таблеток, а й те, яким чином падає сонячне проміння, який фарту на технологію ліків, який догляд за новим лінійним продуктом.

2. Реалізація

За порадою «Укрмедбіопрому», німецькі підприємці вкидали, що малк на думці, а кабінеті заступника глави Дніпропетровської обласної державної адміністрації Леоніда Гаманюка. Це я нарішило підкльшу долю проекту. Того ж дка Л. Гаманюк понав німецьких підприємців до деле-

[illegible]

Враховуючи нестачу твердої валюти, також скорочуючи час для встановлення контактів і переходу української сторони на інший анімір виробництва, кімецький концерн має на меті поки що постачати ліцензійний продукт. Угоду про це вже підписано у Відні представником Президента України в Дніпропетровській області Павлом Лазаренком. Інакше кажучи

доки в Дніпропетровськ приїде німецьке обладнання і устаткування, а вже у березні його збираються монтувати в цехах новонародженого заводу, про акції говорив Л. Гамаюн менше року тому, українські виробники займатимуться фасуванням закордонної продукції. Її закуплять десь на 2 мільйонні доларів, а далі продають.

3. Перспектива

[illegible]

... У моєї привабливої молодшої сусідки так те й народилося дитя. Кажуть, нічого не розвивлялася ще в утробі матері, а яксь раз вийшла на світ маленькою дівчинкою. Коли в неї накроку дався про неї передсудити концерт «Boehringer» Кнехт мій співрозмовник, стримуючись почути, тільки клаушню пальцями «Boehringer» знає, як допомогти вашій зяйчоні».

Отже, спільний німецько-український проєкт — це і П перспективна.

На зкімау: таи працює «Boehlinger».

Анатолій КОВЕЛЬНЮК

СІЛЬ ЗЕМЛІ І ОКО КОРДОНУ

Недавно потрапила до рук старовина бачка європейської частини царської Росії. Лузганацько не тільки не було, він виник значно пізніше, а хоча бодай знайома Вергунка значилася. Вергунку і досі називають селище, хоча вона давно вже стала частиною Лузганацька. Тут частіше, ніж будь-де в обласному центрі, чути українську мову. Тут живуть походиaki сілських козаків, які прийшли в ці краї в часи Запорозької Січі. І цілком природно, що в селищі утворилася Вергунська сотня Лузганацького товариства українського козацтва.

З нисарем сотні Володимиром Переходенком я й бесідую.

— Володимире Устимовичу, а житті аш-шайоті відбулася змаєнна подія,
— Так, Лугаський міськніконком дозволив вам нділіти 75 гектарів землі, що належать приміському радгоспу імені 8-го Березв'я.

— Нааішо аам земля?
— Хоцемо організувати комплексне господарство. Дістадас нам землі неіско-сокої якості. Оставіш роками вони за-галі не використовувалися. 25 гектарів сильно заросли бур'янами, на решті площі після розливної річки Лугак аанало-богато. Ми окультуримо землю. На більш придатній для сільгоспробіт 25 гектарів вирощуватимемо картоплю, со-нячницю, різні овочеві культури. Тут всі козани одержать по 15 соток у власне ко-ристування. 50 гектарів болотистих гру-

— Стільки землі кепросто буде обробити...

— У банку взявмо кредит, на перших порах найматимемо трактористів, потім і самі обзаведемося технікою. Втрачати ми нічого не будемо, оскільки, ще й як. Найближчим часом утворимо акціонерне товариство. Плануємо побудувати офіційно, мисля, цегельний завод. Недалеко від села Весела Гора (поблизди від Лутанська) плануємо створити складні басейні поселення із селянсько-козацьким укладом життя. Кожен із двох матиме по дві землі, коня, 5-6 корів, бач, і трохи тар. Люди будуть і в кої, і в гроші достатньо. Відродимо традиції українського козацтва, а не тільки згадуємо про нього. Ідемо в бік села, а не тільки згадуємо про нього. Ідемо в бік села, а не тільки згадуємо про нього.

— Вк а це айроте?
— Значайно. Коли створювали Ве-
гунську сотню, бажачих записати
було малувато. Тепер же, коли ми зав-
лоділи землею, картина змінилася.
Сотні поवाद траста козаків. Утворила-
ся знача громада, до якої приймаємо
кому від 20 до 65 років, у тому числі
жінок. Людей багато. Можливо, з часо-
сотня виросте в паланку, а потім і
кін.

— Дехто снаже: не козачі традиції привернули до нас людей, а можливіс-
одержати землю, заробити гроші.
— Раніше, ратуючи за відновлення
традицій слов'янського українського ко-
зацтва, що ми могли запропонувати лю-
дам? Вивчати історію? Так, це необхід-
ні, це поводи і робимо. Але як забу-

[illegible]

— Відразу зауважу, що ми територіальних претензій не маємо ні до кого. Але якщо Україна не хоче, щоб на її території розкидалися заклади у Дікомі по всьому світу, то ми готові віддати їй до 1550 року. Між заповоріжжям і дольськими козаками митного кордону було укладено договір, а козаку, згідно з цим договором, з обох сторін гарантується вільна торгівля, а також можливість отримати добросусідські стосунки між Україною та Росією». Сподіваюся, що з дольськими козаками ми зведемо будуче збройне товариство.

Щодо вивозу українських товарів з кордону, то нас це дуже хвилює. У середині січня нинішнього року були зроблені спроби вивести українські товари з кордону, ставши об'єктом дискримінації. Він протинає, щоб ми в контакт з армією, митними охороняють кордон, контролюють митницю. Ми погодилися. Ми вважаємо, що це не об'єкт об'єкту дискримінації, тому, будучи в контакті з армією, митними, людьми з підпунктами, чесними шоми, інтересів держави. Потогожуємося і пропозицію міністрі брати участь в охороні громадянського порядку. Але у нас є ризик.

— Так, не розроблена відповідна законодавча база, щодо права на носіння зброї, наприклад, 3 особливим нетерпінням чекаємо, від уже нового парламенту країни, закону про козачтво.

Реклама

НЕРОЗЧИННІ КАВОВІ НАПОЇ

пропонує Львівська кавава фабрика
Тільки натуральні продукти,
м'який, приємний смак кави,
цілковита відсутність шкідливих речовин,
широкий асортимент та
ЦІНИ, ДОСТУПНІ ДЛЯ ВСІХ
МАК КАВИ ТА СМАК ЗДОРОВ'Я

З питань оптових закупівель звертатися:
[0322]52-17-69, факс [0322]52-10-82, 52-17-69

До таких людей стаєлення неоднозначне. Ахметов їм біжить і добірає, добірає називають їх шахрай, повірте, для останніх скажу вбраву: аспідувати Галина Клименко має неабиякий авторитет серед бідомах злідованих багатих країн світу. Три роки тому вона брала участь у роботі першої Міжнародної навчально-практичної конференції «Уш, боі, біоенергоурабініня і самореалізація людини», яка відбулася в Москві. Там же прослухала курс лекцій і пройшла цикл практичних заняття під керівництвом провідних спеціалістів нетрадиційного оздоровлення з Індії, Китаю, Мексики, Франції, США і колишнього СРСР. На такі конференції шахрай, повірте, не заштовхують...

Шість років тому Галина Клименко, 33-річна, мешканка Білої Церкви, тяжко захворіла. До кого вона тилиня не зверталася, але ніхто не міг їй допомогти! Медики лише безпорадно розводили руками і направляли її до різних лікувальних закладів, де повторювалася та ж сама ситуація.

Тоді Галина не здогадувалася, що по її тілі проходить так звана енергетика Космосу, до якої вона не була ще готова. Та і що це таке і чим його «лікує», не знала. — Я страшенно боялася... розповідає вона. — Тримала в руках, наприклад, гроші, але не бачу їх. Шість ліжосів і мій зором. Кудя не погану — скрізь перелі мною постаті, і чадуючі, і відомі, і відомі, і відомі, на стінах, на стелі... Я боялася спати і постійно турбувала маму. Одного разу вона мені сказала: «Давай-но сходимо до окуліста та щось усього будемо робити!» З'ясувалося, що зір у мене нормальний. Лікарі пошукалися з моїх назичних провів і запропонували ліжити на обстеження. Але я побоялася, не лягла до лікарів, а звернулася до екстрасенсів. Жінка, яка проходила зі мною сеанси лікування, заспокоїла: «Галю, як у тебе відкривається третє око, і ти сама тепер можеш лікувати людей».

Тоді я думала, що все це якесь химера, і знову зверталася в усі устої. Але ніхто до пуття не міг роз'яснити, що зі мною діється. І ось одного разу я прочитала в «Космодискусі» правду про скликання в Москві міжнародної конференції біоенергетики. Написала листа, а коли надійшла відповідь, навіть заплакала. Мене запрошували прослухати курс лекцій з уш, боі, біоенергетики, взяти участь у семінарах, під час яких засвоюватиметься виваїтська робота з осмисленими феноменами електронсорня та шляхів розвитку надчутливості з метою особистого пробудження, самореалізації та оздоровлення. Перебачалося ознайомлення з програмною літературою і функціональні корекції внутрішніх органів. Кожен з учасників конференції має можливість перевірити себе на шляху розширення особистого уявлення, що обіцяє подальшого досягнення усвідомлення.

А перед тим, як має надійти лист, у мій кімнати «з'явився» чіткий малюнок Кремля. Я ніколи не була в Москві, то бачила його собі в кінці та по телевізору. «Мам, кручу, — дивися, Кремль! Я зона мені: «Як ти вже народилася зі своїми «колоніями»! Я через тебе ночей недосипаю...» — «Хіба ж я винна, — кажу

Василь Лисенко, журналіст

«ДОБРОМ ПОКРИЮ Я ТЕБЕ»

й, — що зі мною таке робиться! І тут раптом на стіні з'явився діл з великою білою бородою, а поруч його — оцей Кремль.

Уже тоді я зрозуміла, що поїду до Москви. А коли одержала запрошення, дуже зраділа і дуже задалася. Це ж там будуть представники з усього світу! Як! Навіть поставив проблему — в чому їхати, як мені одягатися? Та й грошей не було, щоб заплатити за участь у конференції, жити в готелі, харчуватися. І все ж бажання пізнати й перевірити саму себе зважилося сильнішим

за всі труднощі.

У ході конференції нас перевіряли, на що кожні з нас здатні. Про мене сказали, що я в Місці, тобто — Дунарі. І що це в мене від Бога. А прийшло це з народження, а в 33 роки — у віці Христа, коли його розп'яли. А я, у свою чергу, розповідала учасникам конференції про білі сім'ї, все-все про них. А ті лише дивувалися.

Жила я в готелі на 28-му поверсі. Дуже високо. Дивлячись часто у вікно і чогось дуже боялася не висоти, а неба. Одного разу подумала: «Чого його розп'яли? Це ж не небо, ось жорі, білі жорі». І раптом — очі. Ніяк не було. Очі! І вони мені щось кажуть. Я знову пернила в Космос. Там було майже шочноі.

Мені кажуть, що я — не земля людина. Та я і сама це відчувала. Особливо в Космосі.

На них планетарна він бувает? — пошпилює нас. — На багатьох. А коли проводиш сеанси, то бувають ті планети, з якої мі гіст.

— Ось, наприклад, задалася: —

— Ваши планети — Сатурн, Ваш день — субота. Я передбачаю долю людини. Будь-якому горю зараджу, що би як воно було. Бо я його бачу і знаю, про що думает людина. Я могу сказати, що скільки житиме. Може ападавити мене знати, в оточі — продовжити життя.

— Як це?

— Професійна таємниця. Все прийшло до мене саме по собі. Я вірю в себе, вірю в Бога.

— Що до нас чадують? —

— Різні люди. Про їхню, було, 80-річну бабусю і просьте: «Додайте мені: хіба 6 років п'ять, бо я вже нічого хороших в житті і бачила». І я продовжую життя. Хо-на кажуть, що і хоронючі, і чадуючі, і чадуючі і псе-новидиця, Нап'якати, я сказала сміху бабусі, що померла бабуся Федора, котра жила в селі. Бачила її на Місці, коли там перебувала. А він мені: «Годі вже нас згадує!» Це б не ахеріти. А вранці прийшли із села і повідомили про смерть нашої бабусі.

— І люди в ві вірять?

— Так. Тому й прийняжати задуєшся з Києва, Кіровоград, Волгоград... Ось почитаєте, що пишуть.

«Дякую Галіні Олександрівні за допомогу. Було дуже вдякований — нежак і такі люди на Землі, що про тебе розкажуть все при першій же зустрічі й допоможуть». «Ніколи в це не вірила, але всежте горю змусило звернутися до вас по допомогу. Не можу підняти руку і сказати, бо вони самі ахнуть. Ліжуть від шасті, що тільки ви змогли зарадити моєму горю». «Велике вам спасибі, Галіно, що дали мені віру, надію, силу, здоров'я».

Галина веде щоденник і в кожному дні сторінку багато чого дивного і казкового. Ось, наприклад, так: «22 березня, неділя, вечір. Ліглася спати, але мені щось не спиться. Раптом відчувала, що моє тіло немовби піднімається вгору. Я перелетіла і хотіла сісти на ліжко, але його вже не відчувала. Я побачила білі жмари і чоловічу голову з дуже виразним поглядом, широкими бровами, на голові — срібний шолом. І я його зрозуміла: він сказав, що пробує на планеті Атлантида».

Як кажуть, хочте — вірте, хочте ні. Одне лише додам: усе, б не робила Галина Олександрівна, спрямоване на добро людям. «Клич мене, проси мене, доброго покрив і тебе...» — любить поговорити вона. І не не просто слова.

— Кайська слава!

На знімку: Галина Клименко.

Фото автора.

Реклама

Усі, кому потрібна технологічна парадля різних цілей. Усі, в кого є проблеми з опаленням, звертайтеся на завод «ТЕКОМ»

Завод «ТЕКОМ» пропонує:

Котли парові серії Е-1.0 — 0.9 продуктивністю 1 т пари/год., з робочим тиском парів 0.8 МПа. Котли можуть працювати на твердому паливі, маючі чат приладдя.

Котли, які працюють на природному газі та маючі, завод виробляє в обмеженій кількості. Найкраще завод опалює виробничі об'єкти продуктивності і ефективності котлів Е-1.0 — 0.9 ГМПа.

Котли парові серії Е-1.6 — 0.9 ГМПа на Е-2.5 — 0.9 ГМПа продуктивністю 1,6 т пари/год. та 2,5 т пари/год. відповідно, з робочим тиском парів 0.8 МПа. Котли можуть працювати і на природному газі та на вугіллі.

Водогрійові котли серії В-1.6 — 0.9 ГМПа. Установки призначені для опалення будівель перед подаванням їм на змешування парових котлів. Продуктивність установок — 2,5 кВт/м².

Котли водогрійові КВГ-4.65 — 150 та КВГ-4.56 — 150, які призначені для центрального опалення. Потужність котлів — 4,65 МВт та 7,65 МВт відповідно. Робочий тиск теплоносія (води) — 1,6 МПа. Температура води на виході з котла — 150 град. С. Пальне — природний газ.

Для тих, кому потрібно розв'язувати комплексні питання, пропонуємо транспортні котельні установки ТКУ-0.7. Це пересувна котельня, яка виробляє і подає і гарячу воду для опалення і водопостачання. Потужність установок — 0.7 МВт. Пальне — маює або природний газ.

Для індивідуального зобов'язання пропонуємо побутові водогрійові котли КСТ-101 КСТ-ПВ-30 потужністю 16 та 30 кВт. Котли можуть працювати на твердому паливі або природному газі.

Усе це надається повністю повністю укомплектованим дотриманням комплексувальним і готовим до монтажу.

Термін поставки — відразу після оплати.

Звертайтеся на завод «ТЕКОМ» за всіма проблемами будуть роз'яснені.

Наша адреса: 238330, Україна, Черкаська область, м. Мошаринське, завод «ТЕКОМ».

Телефон: (04746) 2-13-80, 2-17-46, 2-22-32, 3-40, 5-33.

Телеграф: 174448 «МІП».

Телефакс: (04746) 2-23-07.

Телекс: 147021 ТЕКОМ.

Предприятие производит и реализует оптом и в розницу:

1. Дисконные шпильки с твердосплавными напайками пластинами, диаметром 180 — 600 мм.
2. Режущий инструмент в широком ассортименте.
Днепропетровск.
Тел. (0662) 44-58-64.

КРОСВОРД «Вісім літер»

1. Вітський чин а вріш УСС, УГА та і Українському війську доді Директорі. 2. Громадський діл Галичини міжосного періоду, видаєць «Української згадкової енциклопедії, яку назвали «колонією».	3. Литовсько-український князьський рід. 4. Фотобільний друг другого діла. 5. Темп Лосі Курбаса. 6. Авторів українського поетів і вітського лікаря Василя Вишневського. 7. Ударний музичний інструмент, популярний на Закарпатті Схід. 8. Начальник білоруської артилерії, германський захисник гетьманської столиці під Мешковице. 9. Торський хочоні племена, противники Київської Русі. 10. Річка, що впадає в Азовське море. 11. Видатний український письменник. 12. Зародок військових дій. 13. Український письменник, автор «Вітського».	14. Давньоруський каліграф XI ст., який переписав і створив перший оригінал Остромирської євангелії. 15. Видатний давньоруський церковний та громадський діяч, ірмен Костіянтин. 16. Писар, який змалював Успенський собор у Львові. 17. Діла, дає народом оновлю Володимир Мономаха Святицький і з захоплення медіоновою. 18. Перша на Наддніпрянській Україні газета українського мовою. 19. Керівник антипольської повстанської руху на Буковині в 40-х роках XIX ст. 19. Одна з двох давньоруських атеіст. 20. Матія-світ, змешування в давньоруській міфології. 23. Український народний духовний музичний інструмент. 24. Фотобільний український «Дінамо». 25. Опера Максиміліана Березовського. 26. Канадська місто, де було введено перший у Канаді «Кобзарь». 27. Український художник, автор розписів Георгіївської церкви у Берестечку. 28. Давньоруське плем'я, що жило на берегах Десни, Сейму, Сули. 29. Живописне зображення, доповнення картини, зображення, доповнення картини. 30. Найвідоміший галицький князь. 31. Пору опалення діла. 32. Один з чотирьох племінних союзів, який, за счисленням Геродота, в V ст. до Р.Х. селився на території сучасної України. 33. Частина народу, що його Геродот називав скіфами-орачами. 33. Античне місто на території нинішнього Севастополю.
---	--	--

Відповіді до кросворду, надрукованого в «Г» 19 лютого

По горизонталі: 4. Гайдамаки. 5. «Роскошники». 10. Маорі. 13. Сотня. 14. Володимир. 15. Схомакор. 16. Кенігсен. 18. Етруска. 19. Рурса. 20. Бірюк. 23. Лютович. 24. Шейкер. По вертикалі: 1. Гітос. 2. Бірюк. 3. Скіфи. 6. Каракорум. 7. Армія. 8. Доротиш. 9. Едесса. 11. Ворота. 12. Сидімо. 17. Куртуба. 21. Елема. 22. «Діско».

ПЛАТІЖНА КРИЗА ЧИ ЗНАЙДЕНО РЕАЛЬНИЙ ВИХІД

УКРАЇНІ ВЖЕ СТАВЛЯТЬ УЛЬТИМАТУМИ

23 танкери від... Пенсі

За даними на керпенському суднобудівному заводі «Зіланя» підписано протокол про продаж другого танкера С-914 (водотоннажність — 6800 тонн) грецькій навігаційній компанії «Елгетос». Керпенський завод є одним з найбільш великих в Україні, який спеціалізується на будівництві танкерів загальною вагою до асбт корабля, які будуть доставлятися до залоуду в Пенсі США після 1995 року. «Зіланя» з 1992 року кодується в сфільне підприємство, створене разом з компанією Пенсі-Кола Інтернел, «Інтернел», «Крізон» та Франс-Пінінг Лтд. для маркетингу та експлуатації танкерів, що будуються на верфісх продуції Української корабельної розвитку (така назва сфільного підприємства), замовленої до випуску до 2000 року, — мільярда доларів США. Від прибуток СП у твердій валюті будуть повертати в Україну у формі інвестицій, у тому числі для будівництва нових танкерів.

